

И стройний станъ по-бавно и по-бавно
 Се ~~кършенъ~~ ^(визъ # в) въ страстните извиви
 Се ту отбули отъ вуала синь
 Прасецътъ на крачето ъ вълшебно,
 Ту се ~~раголи~~ ^{раголи} трепетно бедро
 И пакъ заметне; ту при бързий махъ
 На ~~челото, отъ дете бе отпадналъ~~
~~Венецътъ, се отвие дивна грѣдъ,~~
 И по коса ъ камъни безценни
 Пребляснатъ, сякашъ ~~пръснати~~ ^{сид} по тъмно
 Небо звезди. А тя, като Диана ^{и в блъскани или дивен}
 Въ бягъ поднебесенъ, спре, и застоѣ, се ~~уби~~ ^{уби} и се ~~срещи~~
~~На тозъ каскадъ подъ блясъка вълшебенъ.~~
 И ей низпада излекомъ лазурний
 Вуалъ — и ~~вмѣгъ~~ ^{като} тя трепетна и страдна,
 Примре ~~въ~~ ^{въ} купнежъ и шеметъ на желанье. ^{Лзи в м. не ф. м.}
 Прехласнати и упоени всички,
 Очите си не снемаха отъ нея,
 И властний дѣхъ на красота и страсть
 Сърца имъ съ трепетъ сладостенъ погали.
 Презъ погледите, осветлени съ тъмно
 Желание, душата имъ ловеше
 На стройний станъ движенията дивни
 И технии изразъ... Изподъ вежди само
 Плешивий, низколобенъ хелиастъ,
 Лукавецъ Ефтий, метна не веднѣжъ
 Къмъ Фрина погледъ — и коваренъ усмехъ
 Префрѣкваше презъ тънките му устни.
 Отдавна мѣстъ замислилъ беше той
 За Фрина, що му любовта отвъргна
 И го усмя, — и ето сгоденъ поводъ
 Изварди той и схвана тая вечерь.

* *

Спре танеца... Плешиво чело Ефтий
 Полупривель, поляка се подигна
 Съ ~~чаша за наздравица~~ ^{казарва} ~~въ рѣка:~~ ^{старческа}